

Også kunstnerne må prøve å gi svar på verdens nød-rop.

Maleren Victor Smith har grepet til paletten igjen etter to års reisevirksomhet for **Moralsk Opprustning**.

Prøv ikke å skap kristen kunst, men lev som en kristen og skap god kunst.

For tre—fire år siden ble der først i Oslo og senere i Bergen holdt en malerutstilling av en ung maler, som fikk betegnelsen »meget lovende«. Det var Victor Smith, sønn av bibliotekar Smith i Bergen. Kritikerne og publikum ventet spent på å se og høre mer fra ham — men så forsvant han fra kunstlivet, og ingen hørte noe mer til ham. Fredag dukket han igjen opp i Bergen, i diskusjonen som Studentersamfunnet hadde om **Moralsk Opprustning**. Vi fikk tak i ham etterpå, og fikk høre om forsvinningsnummeret.

— Jeg har i tre år vært fulltidsarbeider i **Moralsk Opprustning**. De to første årene rørte jeg ikke en pensel, men det siste året har jeg prøvet å gi maleriske uttrykk for det nye, store som **Moralsk Opprustning** har gitt meg, forteller han.

Vi ber om en litt nærmere forklaring, og han fortsetter jevnt og stillferdig, uten store gester, og uten enhver snev av »kunstner«: — Allerede lenge før krigen var jeg kommet med i Oxfordgruppens arbeid. I 1947 var jeg på den første verdenskonferanse som **Moralsk Opprustning** arrangerte i Caux. Jeg ble grepet av det bevegelsen hadde å gi, og besluttet å vie resten av livet mitt til å prøve å forbedre verden etter de retningslinjer som M. R. A. trekker opp. I ett år reiste jeg sammen med et stort »team« i Tyskland, Holland, Italia og Sveits for å spre kjennskap til M. R. A. og vise fram skuespillet »Den gode vei«. Ett år reiste jeg i Amerika, hvor vi var innbudt for å gjøre klart for amerikanerne hvorfor vi nå trenger demokratisk ideologi. — Jeg malte ikke hele denne tiden, men jeg følte jeg vokste som menneske, og da jeg for et år siden fant fram paletten og fargene igjen, merket jeg at jeg også hadde fått rikere maleriske uttrykksmidler.

— Hvilke retningslinjer vil De nå male etter?

— Jeg mener at det nå gjelder for alle, også for kunstnere, å bli klar over hva som foregår i verden og leve et liv som kan være et svar på verdens nød-rop. Hvis vi gjør det vil der ut av et slikt liv også komme kunst som betyr noe. De siste årtier har jo malerkunsten framvist et uhyre forvirret bilde, den har gjenspeilet rotløsheten i tiden. En gang kom kubismen som en naturlig reaksjon på usikkerheten og forvirringen, den fant tilbake til sikker grunn, til lovmessigheten. Men så ble den etterfulgt av surrealismen og dens avarter

som var et slags kulturelt selvmord.

— Hva vil De så male?

— Det spørres ikke så mye etter motivene. En må aldri forsøke på å skape »kristen kunst«, men i stedet leve som en kristen og skape god kunst. Det er kommunistene som gjør den feil at de tror kunsten blir kommunistisk fordi om de bruker mye rødt og maler bilder av femårsplan og Stalin. De kunstneriske verdier ligger i det abstrakte plan. I et maleri er det ikke så mye motivene, som størrelsesforholdene, fargespillet, linjenes renhet og klarhet som skal formidle budskapet. Slik kan et stilleben gi et like klart kristent budskap som et kirke-motiv. Jeg tror ikke det er kunstens oppgave å omvende folk, men å skape den atmosfære hvor menneskene søker og finner sannheten.

— Hva synes De om ny norsk malerkunst?

— Den viser massevis av begavelse, men jeg føler ikke at mange av de unge malerne virkelig står fullt og helt bak sitt kunstverk.

— Skal det De har sagt tolkes dit hen at bare gode mennesker kan bli gode kunstnere?

— Nei, forutsetningen for å skape god kunst er ikke å være et godt menneske, men å være et absolutt ærlig menneske. Da kan også det dårlige og ulykkelige menneske kunne fortelle om sannheten.

Til slutt spør vi Victor Smith om vi kan vente en utstilling av hans nye arbeider.

— Det vet jeg ikke. Jeg legger ikke planer på lang sikt. Jeg vet ikke engang om jeg skal fortsette å male. Men hvis

jeg kan tjene mitt livskall best på den måten vil jeg gjøre det.

Victor Smiths bror, pianisten Waldemar Smith, arbeider også i **Moralsk Opprustning**, for det meste i Tyskland, og en søster av dem er full-tidsarbeider i Los Angeles. Bare i Caux i sommer var der ca. 500 full-tidsarbeidere, og blant dem var der ca. 30—40 norske, som i likhet med Victor Smith har viet livet sitt til den nye bevegelsen.

05-04-05B

HØYDAHL OHME'S AVD. FOR
AVISUTKLIPP

Roald Amundsenstgt. 1, Oslo
Sentralbord: 41 36 20

Utklipp av:

Dagen
24/10-56
Bergen